stop Ge 141. številka. Ljubljana, v četrtek 23. junija. XXV. leto, 1892.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.
Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.
Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenski uradniki.

V Ljubljani, 23. junija.

Še predno je bil dvorni svetnik gospod Abram pozvan v pravosodno ministerstvo, izustil je gorenjska ekscelenca baron Švegelj v levičarskem klubu trditev, da so se na Kranjskem in Štajerskem in Koroškem dogodila v zadnji dobi imenovanja uradniška, katera vznemirjajo miroljubna nemška srca. Zaradi tega gorenjskega izustila je res začelo boleti Nemce na jugu in severu po vseh udih in nekaj viharju podobnega se je dvigalo po nemško-liberalnem časopisji proti „imenovanjem zadnje dobe“ v naših krajih. Pravi vihar pa je nastal, ko je gospod Abram bil imenovan ministerijalnim svétnikom, kateremu pristoja personalni referat za višja deželna sodišča: Graško, Tržaško, Zadersko in Inomostsko. K Švegljevim „imenovanjem zadnje dobe“ je prišel torej še poziv Slovenca v pravosodno ministerstvo in sicer na mesto, kateremu posebne važnosti ni odrekati. Nežno odgojeni Nemec je seveda moral zbok vsega tega jadikovati, jadikovati na komando nemško-židovskih glasil, katera zadnji čas stvari tako grdo zavijajo in neusmiljeno pretiravajo, da človek, ki stoji izven razmer, mora res misliti, kakó velike krivice se vender godé Nemcem, a kake protekcije se delé Slovencem pri imenovanji uradnikov za naše kraje.

Poglejmo si pa zadnjo dobo imenovanj, kaj nam v resnici kaže? Poglejmo si jo v pravosodji na jedino pravi podlogi, to je iz statusa za višje deželno sodišče Graško!

V poslednjih štirih letih bili so imenovani deželno-sodnimi svètniki za Ljubljano: Gospodje Schneditz, dr. Päuer in vit. Strahl, — za Celje: gg. Reiter, dr. Eminger in pl. Wurmser, — za Celovec: gg. Walter in Strauss in za Rudolfovo: g. Kl. Mosché. Izmej teh devet svètnikov jih je **osem odločno nemškega mišljenja**, večina tudi nezmožnih slovenščine, deveti pa Slovenec ni.

Izmej **devetnajst** sodnikov, ki so bili v tem času imenovani za slovenske sodne okraje, smeli bi prištevati samo **pet ali šest** sodnikov skromnim ali indiferentnim Slovencem, drugi so Nemci ali vsaj nemškega mišljenja.

Ne mislimo dotičnikom očitati njih političnega prepričanja ali jim odrekati potrebne kvalifikacije za dotična mesta, ampak navajamo to kot dokaz, kako neresnična in neutemeljena je trditev, da se je v zadnji dobi dajala kaka prednost uradnikom, ki so rojeni Slovenci, ali celo takim, ki narodno čutijo. Ekscelenca baron Švegelj naj nam pove imena tistih, v zadnji dobi imenovanih sodnih uradnikov, zaradi katerih se vznemirja njegovo nemško srce s slovensko krvjo! Slovenski politiki bili so doslej tako skromni, da pri nameščenji uradnikov v slovenskih okrajih niti gledali niso, kakšnega političnega prepričanja je ta ali oni nameščeni uradnik, ampak so zahtevali samo popolnega znanja slovenskega jezika, češ, da bode le s slovenskimi strankami slovenski uradoval. V istini pa ima vsak narod pravico do takih uradnikov, ki so, če ne njegovi sinovi, tudi izven urada mu dobrohotni podporniki pravičnih njegovih, vsaj kulturnih teženj. Izkušnje nas uče, da jednakopravnost naša nam ni zagotovljena po uradnikih, ki slovenski le znajo. Prav mnogo je uradnikov, ki slovenski znajo, ki pa slovenski uradovati ne marajo, če niso naravnost prisiljeni. Uradnikov pa nam je treba, ki bodo slovenski uradovali dobrohotno in drage volje, — in če tega ne morejo nemško-misleči uradniki, potem moramo izrecno zahtevati „svojih“ za uradnike našemu narodu!

Okrajnim sodnikom v Kočevji bil je pred kratkim imenovan mlajši pristav, sicer osobno spoštovanja vreden mož. Prosili pa so tega mesta tudi starejši in prav dobro kvalifikovani sodniki. In vender ni bilo nikjer v naših listih čitati očitanj, da se je tu Nemcu dala prednost. Kakov hrup pa je nastal v Izraelu, ko je bil rojen Slovenec, dvorni svetnik gospod Abram, poklican v justično ministertvo, a ne višjesodni svètnik g. pl. Pflügl. Tu nam je pred vsem poudariti, da gospod Abram ni prav nič avansiral, ko je kot dvorni svètnik najvišjega sodišča imenovan ministerijalnim svètnikom. Kvalifikacijo za novo službo — omenjamo to, da zavrnemo breztaktno „N. Fr. Presse“, — pa gotovo ima ta rojeni Slovenec, ker je dosedaj bil dvorni svètnik najvišjega našega sodišča in zlasti ker je vešč vsem jezikom v področjih tistih višjih deželnih sodišč, za katera prevzame referat. Protikandidat gosp. pl. Pflügl pa je sedaj višjesodni svètnik in dokaj mlajši. On je izmed šestnajst svètnikov pri višjem sodišči v Gradci trinajsti — in vender bi se Nemcem popolnoma pravično in pošteno zdelo, ako bi pl. Pflügl preskočil vse svoje starejše kolege in dvorne svètnike, — da je le pristen Nemec! Ali v takih razmerah more sedanji nemški krik in vik zaradi propalega kandidata dobiti le količkaj simpatij v izobraženem svetu? Ne moremo si tudi misliti, da bi bil zaradi tega krika in vika grof Taaffe umaknil se na svojo graščino v Ellischau. Ako bode vsak vladni čin tako lahko opravičil, kakor imenovanje gospoda Abrama, potem se mu ni bati nikake sodbe!

Tako je torej z zadnjimi „vznemirljivimi“ imenovanji pri naših sodiščih, odnosno v pravosodnem ministerstvu. Da nimamo pri višjih deželnih sodiščih in pri najvišjem sodišču nobenega svojega zastopnika, je obče znano. Najbolj žalostne so pa sodne razmere na Koroškem, kjer slovenskemu kmetu privoščijo k večjemu slovenskega biriča.

O razmerah pri političnih uradih, pri katerih imamo nekoliko „vprežne živine“, se je pa že toliko pisalo in govorilo v javnih zastopih, da je škoda izgubljati o tem besede.

Take so torej stvari v resnici! Tisti, ki imajo pravico in vse polno povoda, pritoževati se zaradi zadnjih imenovanj, smo le mi Slovenci. „Slovenski uradniki“, kakor bi jih tudi želeli, so preredko sejani, in še tisti, kolikor jih je, ne upajo si z večine na dan, niti ne na kulturno delo svojega naroda, kajti: „vestigia terrent“. Prej ali slej, zlasti če bodo slovenski zastopniki pri vsaki priliki dejanski pazili na vse, mora pa tudi vlada izprevideti, kateri organi so najboljši za zvrševanje narodne jednakopravnosti in kateri mogó uzadovoljiti upravičene narodne interese. Nasprotniški napor, ki se giblje na takem laži-temelji, kakor v tem slučaji, odpreti mora vsakemu pravičnemu ministru oči za pravico in resnico.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 23. junija.

Valutni odsek.

V predzadnji seji, v torek, posvetoval se je odsek o § 10. zakona o kovanih denarjih, s katerim

LISTEK.

Obožavanje solnca, meseca in zvezd pri raznih narodih ter njih upliv na umetnost.

Spisal Magovič.

Skoro vsi stari narodi so častili solnce kot svoje najvišje božanstvo ne samo zaradi njegove bliščeče svetlobe, nego tudi zaradi tega, ker so vedeli, da brez solnca ni življenja, ni rasti na zemlji. V solncu so videli oplodujočo in rajajočo moč, ki prouzročuje in vzdržuje vse stvari. Spoštovali so je torej pod raznimi imeni kot očeta bogov in ljudij. Kakor solnce vsak dan vzhaja in se vedno pomlaja, tako so mislili Egipčani, da se tudi njih solnčni bog Ra vedno z nova ustvarja in samega sebe pomlaja. Ta jim je bil simbol vednega preustrojevanja in preobraževanja, kateremu je vsa priroda podvržena. Najimenitnejši solnčni hram so imeli Egipčani v Heliopolu, „svetem mestu“. O velikih praznikih vozili so se duhovniki in pobožniki „na solnčnih vozovih“ pri solnčnem vzhodu nasproti žareči krogli in se metali na tla pred njeno podobo.

Sirci in Feničani častili so solnce pod imenom Baal in si je predstavljali kot krepkega človeka, čijega glavo je obdajal žareč svit. Koncem decembra so praznovali praznik njegovega samorojenja in o pasjih dnovih žalovali za njim, ko je sam sebe sežgal. Ker solnce na gore najpoprej posine, zato so mu postavljali na vzvišenih krajih solnčne stebre in kipe. Najbolj pa so obožavali solnce stari Perzijanci in je imenovali „Auramazdino oko“. Njih najstarejše sporočilo je učilo, da je solnce ustvarilo ves svet in da ga ono tudi vzdržuje. Asirci, Cilicijanci in Lidijci so spoštovali poletno solnce kot moško, zimsko pa kot žensko bitje, ker je solnce po zimi nejako, ženski onemoglosti podobno. Zato so morali tudi duhovniki žensko obleko na se dejati, ko so po zimi solncu žrtvovali. Tudi stari Slovani so si mislili zimsko solnce kot žensko bitje. (Krek, Einleitung in die slavische Literaturgeschichte, II. izdaja str. 831.)

Celo pri jednobožnih Židih nahajamo mnogo sledov o solnčnem malikovanji. Verski odpadniki so ob Mozesovem času častili solnce kot svoje božanstvo in zato jih je on svaril, naj nikari ne upirajo oči na solnce, mesec in zvezde. V četrti knjigi kraljev se omenja, da so Izraelci na strehah hiš v vsej Jeruzalemski okolici in po vseh mestih Judeje ob solnčnem vzhodu kadilne darove prinašali. In Job izprašuje svojo vest: „Sem li na solnce in mesec vzgledoval, ko sta ona najsvetlejše sijala, ali sem svojo roko poljuboval v znamenje, da jih obožujem?“ Ezechiel pripoveduje, da je videl okoli 25 mož mej vhodom v hram in mej altarjem, ki so obračali hrbet svetišču Gospodovem in molili solnce.

Essejci (asketična, Pitagorejcem zelo podobna židovska sekta) so častili solnce kot živo, razumno bitje, katero so pred vzhodom nagovarjali s starodavnimi molitvami, naj se čvrsto vzdigne. Pred solnčnim vzhodom niso smeli Esejci nič vsakdanjega govoriti. Sv. evangelist Ivan pripoveduje v svoji apokalipsi, kako pojde neki krilatec k solncu po ogenj, da ž njim kaznuje grešno človeštvo, in opisuje druzega angelja z gorečimi nogami in kot

se določa, da sedanjega srebrnega denarja ni več kovati, porabiti je samo še tisto množino srebra, katero ima država že v ta namen pripravljeno. Dokler ta srebrni denar ni vzet iz prometa, dotlej velja goldinar za dve kroni. — Posl. Eim pravi, da je srebrni drobiž absolutno potreben. Ta kovina dobila bode še gotovo večjo vrednost, kakor jo ima sedaj. Mi lahko uplivamo na to, če ohranimo srebro v veljavi. Govornik razpravlja obširno o srebru na Francoskem in v Zjedinjenih državah ameriških. Ta veljava, katero bodemo dobili, je de facto tudi samo mešana veljava. Zategadelj treba določiti jednakost v vrednosti mej zlatom in srebrom in omejiti množino kolajočega srebra. Srebro pa ne sme biti samo provizorij. Kar se je reklo glede nerodnosti srebrnega denarja, je povse resnično, zato bi kazalo izdati nekakšne depotne liste ali državne certifikate. — Posl. Kaizl odobrava namen, ustaviti kovanje srebra, dokazuje pa, da je ta paragraf v nasprotji z drugimi, ker ustanovlja drugo valuto, kakor jo določajo prejšnji členi. — Posl. Suess govori proti temu členu. Vlada, pravi govornik, hoče uvesti zlato valuto, a kar se ni posrečilo latinski uniji, to se tudi nam ne bo posrečilo, naj Madjari še tako eljen kriče. — Finančni minister dr. Steinbach odgovarja jako obširno, zlasti glede pomisleka, da bi ves srebrni denar šel v inozemstvo, čim bi se tam cena srebru povzdignila. V tem oziru delovati je na to, da pridemo v takšno situvacijo, v kateri nam menjajoča se cena srebra ne more več škoditi. Minister ugovarja trditvi, da bodemo imeli mešano valuto; to ni res, imeli bodemo dve valuti, avstro-ogersko in kronsko, to pa le do druge odredbe, samo začasno, zakaj skrbeti bode, da se srebrni goldinar odpravi čim prej mogoče. — Posl. dr. Bärnreither vprašuje, ali ima minister dovolj srebra, da bode skoval 140 milijonov kron in se spodtika zlasti nad tem, da bode v novi kroni še menj srebra, kakor v starem goldinarji, da bode torej še manj vredna. — Ko je še dr. Kramař stavil razne nasvete, zaustavilo se je posvetovanje. — Včeraj bila je zopet seja. Odsek je vsprejel vladni predlog. Plener je predlagal kovati nove srebrne krone, v katerih bi bilo 5% več srebra, kakor ga določa vladna predloga. Minister se je temu upiral, češ, težje krone šle bi vse v inozemstvo. Srebra ni treba nič več kupiti, novi drobiž pa bode izpodrinil note po 1 gld. Posl. Menger je nasvetoval kovati srebrni denar po dve krone, v katerem bi bilo prav toliko srebra, kakor v sedanjih goldinarjih. Na to se je vršilo glasovanje.

Moravani se budé.

Volilci ministra barona Pražáka poslali so svojemu poslancu nezaupnico in ga prosijo, naj odstopi, česar pa baron Pražak ne bode storil. — Češko politično društvo za Brno in okolico vsprejelo je na zadnjem svojem shodu resolucijo, s katero se izreka škofu dr. Bauru zahvala in priznanje za njegove govore pri vizitaciji šulverajnskih šol v Ivančicih in v Moravskem Krumlovu. — Občini Štrne in Sokolnice izvolili sta škofa Baura častnim občanom, druge češke občine se tudi že pripravljajo zato.

Nemška akcija.

Deželni poslanec štajerski Koller sklical je eksekutivni odbor zaupnih mož štajerski v posebno posvetovanje zaradi zadnjih naredeb vlade. Ta odbor bode ukrenil, jeli sklicati shod zaupnih mož. Dunajsko glasilo levičarjev, „Deutsche Zeitung“ napade že več dnij zapored pravosodnega ministra Schönborna, češ, da je on glavni mož sedanje politike, da določa on nje poravec. — Kako čudno! Ko je Schönborn ustanovil sodišče v Teplicah, tedaj je bil liberalni bog, zdaj bi ga pa radi pahnili v pekel. Tempora mutantur!

Bismarck na Dunaji.

Listi, katerih zveza z Bismarckom je notorična, poročajo jako zanimivo, a tudi jako karakteristično novico: Knez Bismarck oglasil se je za avdijencijo pri našem cesarju, a nemški veleposlanik mu je svetoval, naj prekliče oglasilo, ker ga cesar Franc Jožef ne mara vsprejeti.

Vnanje države.

Italijanski kralj na Nemškem.

Slavnosti, katere prirejajo v Berolinu v čast kraljevski dvojici italijanski, so najbolji dokaz zato, da vedo v rajhu dobro ceniti vrednost nemško-italijanskega prijateljstva. Caprivi in minister Brin imata vedno shode. Zanimiva epizoda je bila pri predsinočnem dinerju, ko je cesar Viljem naznanil, da se je najmlajša sestra njegova, princezinja Margareta, zaročila s princom Hessenskim. S tem je potrjeno oficijelni, da se je Viljem odpovedal svojemu načrtu, poročiti sestro s prestolonaslednikom ali italijanskim ali ruskim.

Novo grško ministerstvo.

Zmagovalec pri zadnjih volitvah v parlament, Trikupis, dobil je, kakor drugače niti pričakovati ni bilo, nalog sestaviti novo ministerstvo. Da je poklical samo verne pristaše svoje, umeva se samo po sebi. Trikupis ni poseben prijatelj kralja in že zdaj nastale so nekakšne diferencije, zakaj kralj imenoval je takorekoč v zadnji uri celo vrsto njemu, a ne Trikupisu udanih sodnih uradnikov, da si tako zagotovi nepristranost sodišč. Trikupis trdi, da ni bil kralj v to opravičen.

Belgijske volitve.

Tudi ožje volitve v vsi deželi so gotove in izid njihov je za liberalne frakcije kaj ugoden. V poslanski zbornici je po najnovejših poročilih 60 liberalnih in 92 klerikalnih poslancev, v senatu 30 liberalnih in 42 klerikalnih poslancev. Vlada torej nikakor ne more sestaviti dvetretjinsko večino, potrebno za revizijo ustave v klerikalnem zmislu. Kako se bodeta prav zaradi revizije ustave sporazumeli te dve skrajno nasprotujoči se stranki, o tem se še nič ne čuje.

Dopisi.

Iz Domžal, 22. junija. [Izv. dop.] (Pred občinskimi volitvami.) Bliža se nam pomenljiv čas, ko bodemo stopili k volilni mizi poverit skrb za blagor občine izbranim zastopnikom. V minuli dobi smo za marsikatero skušnjo in prepričanje na boljšem: značaje in mišljenja imeli smo priliko ogledovati v jasnem svitu, kar nam bode pomoglo ločiti pleve od zdravega zrnja. Ko se pri zadnji taki volitvi pred tremi leti ni še posušilo črnilo na zapisniku, pokazala se je sebičnost, katera hoče revnemu vaščanu užitek občinskega sveta na zapadni strani občine iztrgati, kakor da bi bil Bog svet ustvaril samo za nekatere. So pač ljudje, ki hočejo ves svet ugnati, katerim je neznan rek Tobijev: „Kar nočeš, da bi kedo drugi tebi storil, glej, da tudi ti drugemu ne storiš“. Domžale, kjer se je v zadnji dobi podvojil hišni broj, večajo, širijo in razvijajo se, kakor skoraj ni jeden kraj na Kranjskem; množijo se temu primerno tudi v občini opravila in se pojavljajo potrebe koristnih naredb. Treba nam bode torej v občinskem svetu bolj ko prejšnje čase poštenih Fabricijev, rodoljubnih (pri nas redke prikazni), zavednih, svobodomiselnih, neodvisnih in odločnih mož, ki bodo umeli svojo nalogo ter ne bodo peto kolo pri županskem vozu, ki se ne bodo bali vsake zamere in ne iskali ugodnosti za se, ki ne bodo plahi kimovci tega ali onega mogotca, temuč da jim bo bilo srce za dom in svobodo pa tudi za bednega siromaka, da se ne bodo obračali in nagibali le tje, kjer se imetje gromadi in se zlato tele moli.

Iz Nabrežine 22. junija. [Izv. dop.] [illegible]aja. udi honske aspiracije in naše šole.) Že ne[illegible] časa sem čitamo v raznih listih, seveda italijanskih, obširne članke, po katerih bi se mogel neveden človek navzeti misli, da je naša, na kraških tleh stoječa Nabrežina, večinoma italijanska vas. V resnici pa to ni, in tudi nikdar ne bo, a vender je važno, da to stvar malo pojasnimo, zakaj Lahoni prežé na nas in nas skušajo obkoliti. V sv. Križu imajo bajè že precej zaslombe, še mnogo več v Devinu — mej tema dvema krajema pa leži naša Nabrežina, jako važna postojanka. — Najprej si oglejmo narodnostno razmerje v Nabrežini, ker je to najboljši dokaz za upravičenost lahonskih aspiracij. Pri zadnji ljudski štetvi bilo je v naši vasi 1381 stanovnikov: 803 moških in 578 žensk. Trajno jih biva pri nas 1119, začasno 262. Inozemcev je 95 moških in 46 žensk. Po narodnosti je bilo 41 Nemcev, večinoma železniških uradnikov, 147 Lahov in 1030 Slovencev. Tisti novinarji, Goriški in Tržaški, kateri govoré o Nabrežinskih Lahih, lažejo očitno, kajti še teh 147 Lahov ni šteti vseh za takšne. Skoro vsi avstrijski Lahi, in teh je kakih 50, znajo tudi slovenski, tistih sto Lahov pa, kateri hodijo iz sosedne kraljevine k nam kruha iskat, ker doma še za neslano polento ne zaslužijo, ti ljudje vender ne bodo odločilni za narodnostni značaj našega kraja. Ti ljudje pridejo danes, strgani in lačni, ostanejo nekaj časa tu, in kadar spet odrinejo, odnesejo navadno še kaj soboj, ne da bi lastnik za to vedel. Zanimivo je tudi, da se ti tujci, Neavstrijci, odlikujejo po svoji obsežni nevednosti; velikanska večina teh kulturonoscev ne ume ne čitati ne pisati. Ti elementi so, po sodbi raznih poluradnih listov, odločilni za to, da je italijanska naša Nabrežina in da bi morala občina osnovati italijansko obrtno šolo, namesto slovenske. Zdaj še le umete, dragi čitatelji, čemu se Tržaškega namestništva oficijozno glasilo poganja za Nabrežinske Lahone. Slovenska pripravljalna risarska šola in nadaljevalni tečaj, to jim je na poti, to bodi italijansko, potem bi stranka iredentovcev dobila v našem kraji vsaj nekaj zaslombe. Da vidimo, kako je s to šolo. V preteklem šolskem letu obiskovalo je to šolo 63 učencev; mej temi je bilo 43 pristnih domačinov-Slovencev, 8 avstrijskih Lahov in 12 inozemskih Lahov, ki nimajo tu svojega domovinstva in katere je krajni šolski svet vsprejel samo iz usmiljenja, kakor se zdaj kaže, prav neumestnega usmiljenja. „Trd bodi, neizprosen, mož jeklen!“ V oddelku za odrasle je bilo število Slovencev in Italijanov-avstrijcev jednako. Učni jezik je slovenski, tolmačilo se je pa tudi vse italijanski. Namestu, da bi bili Laboni hvaležni zato, delujejo zdaj na to, da bodi ta šola italijanska in ker imajo mogočnih zaveznikov, ni naš strah povse neupravičen. Zato pa odločno tirjamo: ven iz naše šole z italijanskimi učenci, v oddelku za odrasle pa naj se takoj preneha italijansko tolmačenje. Ni ga zakona, ki bi silil slovensko občino, da na svoje troške vzdržuje takšno šolo za tujce. Zahvalijo naj se prizadeti učenci pri svojih židovskih prijateljih v Trstu. Sicer pa svetujemo pristojnemu oblastvu v naši občini, naj v zmislu zakona vodi inozemske delavce strogo v evidenciji in naj nikdar ne pozabi, da je odgon jako dobra naprava.

Za peščico privandranih Lahov se oficijozno

---

solnce svetlim obrazom. Po tem opisu slikali so radi v srednjem veku angeljske podobe.

Herodot (III. knjiga, pogl. 18) pripoveduje o solnčni mizi, ki se je baje nahajala v državi Meroe (mej belim in modrim Nilom): „Tam je bajé neki travnik, na katerem je vse polno kuhanega mesa od vseh vrst četironožnih živalij. Pravijo, da vsakokratna mestna gosposka poklada po noči meso na travnik, a po dnevi pride lahko vsakdo, ki je lačen, in se do sitega najé. Domačini trde baje, da zemlja sama daje vse to meso“.

Čeravno je že Pavzanija dvomil o tej „solčni mizi“, vender se je ohranila v ljudski domišljiji in začeli so pripovedovati o čarobni mizi, ki se sama pripravlja in z jedmi napolnuje: „Tischlein, deck dich!“ V neki knjigi iz l. 1492 („Spiegel menschlicher behaltnuss“) je ta miza celo narisana in ima podpis „der sunnen tisch wie derselbe in aller welt menigklich genannt wird“. Od Nemcev so prišle tudi k Slovencem pravljice o samozalagalni mizi, ki so vzbujale domišljijo siromašnega ljudstva.

Pelasgi so častili solenc pod imenom Helios in Apollo (bog prirodne, pa tudi duševne svetlobe). Pozneje so spojili oba ta dva solnčna bogova v jedno samo bitje in k temu so molili vsako jutro, n. pr. pri podstavcu (Sockel) olimpiškega Zevsa, katerega je Fidias tako mojsterski izklesal. Heliosu je bilo posvečenih sedem čred krav in sedem čred ovac, ki so se pasle v Apolloniji in drugod, in nad katerimi je imel bog pri vzhodu „svoje dopadenje“.

Rimljani so častili od začetka Janusa kot solnčnega boga. Sol je bil prvotno sabinsko božanstvo, katero so Rimljani še le pozneje mej svoje bogove uvrstili in mu postavljali žrtvenike (tudi stebre) na prostem. Poznejši Rimljani (n. pr. pesnik Eunius) so trdili, da je prav za prav le jedno samo božanstvo, namreč Jupiter, a ta da ni nič druzega, nego solnčni ogenj.

Slovani so častili solnce kot sina najvišjega boga Svaroga. Imenovali so je tudi Daždbog, to je darovatelj blagostanja, ali pa Svarožič, to je solnce in njegov simbol na zemlji, personifikovani ogenj. Poljaki in Slovenci so imenovali solnce tudi Triglav, kar se je trudil dokazati posebno ranjki Davorin Trstenjak („Triglav,“ mythologično raziskavanje, Ljubljana 1870). Po slovanskih nazorih bivalo je solnce v „raju“, to je v kraju onkraj zračnega morja, ali pa na nekem otoku sredi tega morja.

Slovani so praznovali mej letom razne praznike na čast solnčnemu božanstvu. Kot rojstven praznik so obhajali koledo o božiču, ko začenja solnce rasti. Pri tej priložnosti so zažigali svete ognje, kotali niz obronke goreča kolesa, in tudi molili tako kolo. Drugi solnčni praznik je bil o sv. Juriji, v začetku spomladi, ko so se prirodne moči, personifikovane kot svetla božanstva, osvobodile iz oblasti zime, to je prirodne smrti. (Pravljica o sv. Juriji, solčnem junaku, ki reši Marijetico iz oblasti zmajeve.) Tedaj so Morano zažigali („babo žagali“) in praznovali vzbujenje Vesne in ji žrtvovali pomladnih cvetlic. Največji praznik pa je bil kres (sobotka, kopalo, jarilo), ki se je praznoval ob času, ko je imelo solnce največjo moč. V znak tega zažigali so svete ognje, „kresove“ imenovane, polivali jih z vinom in skakali čez nje. To je veljalo Slovanom kot očiščenje, kot nekak krst, in zato piše Helmold „Sclavini habent baptismam per ignem“.

(Dalje prih.)

stopi[ ]
Ger[ ]o Tržaške vlade unema brez prestanka, na to ne opozori pristojnih krogov, da je pri nas 150 za šolo godnih otrok, a da imamo vender le šolo jednorazrednico! X.

Domače stvari.

— („Matica Slovenska“.) Včerajšnjega občnega zbora udeležilo se je okolu 60 članov. Pri dopolnilni volitvi odbora bilo je oddanih 452 glasov. Voljeni so gg.: Dr. Anton Jarc, Ivan Majciger, Maks Pleteršnik, dr. Jakob Sket, dr. Jernej Zupanec (po 452 gl.), Anton Bartel (451 gl.), dr. Ivan Janežič (449 gl.), Ivan Vilhar (448 gl.), Vilibald Zupančič (447 gl.), Fran Šuklje (445 gl.), Andrej Senekovič (444 gl.). Volitev velja po pravilih za dobo 4 let. V imenu odbora predlagal je župan g. Grasselli: Občni zbor „Matice“ imenuje g. deželnega predsednika barona Winklerja v priznanje njegovih velikih zaslug za slovenski jezik pri deželnem zakonodajstvu častnim članom. Zbor je z živahnimi Živioklici vsprejel jednoglasno ta predlog. Račun in proračun odobrila sta se brez ugovora, ogovor predsednika in poročilo tajnika vzela sta se na znanje z odobravanjem. Obširneje poročilo prijavimo prihodnjič.

— („Kamnik.“) Nedavno objavili smo v našem listu slučaj, kateri kaže, da ravnateljstvo državnih železnic ne pripoznava rabe slovenskega imena mestu Kamniku kot navadnega v železniškem prometu. Opozorili smo tedaj tudi izrecno naše državne poslance na ta žaljivi in nevarni precedens. Poroča se nam sedaj, da so slovenski poslanci na Dunaji takoj ukrepali o sredstvih zoper to. Sklenili so odposlati dva tovariša k predsedstvu državnih železnic, da se zaradi tega slučaja pritožita in ubranita kaj jednakega za bodoče. Dotična poslanca sta naročilo prevzela in upamo, da nam bode moči poročati kaj ugodnega o njiju korakih. Beležimo to zlasti v odgovor na vprašanja, katera so nam došla zaradi tega vznemirljivega slučaja.

— (Konfiskacija.) Zadnja štev. „Edinosti“ je bila zaplenjena zaradi članka: Nemška „kolonijalna politika“ v Avstriji. Danes pa je že došlo drugo izdanje lista.

— (Godovanje.) Hrvatski visokošolci na Dunaji priredili so dne 21. t. m. slovesen komers v proslavo godu poslanca Vekoslava Spinčića. — V isti dan se je na Vrbi zbrala družba koroških Slovencev, da so poslavili god neumorno delujočega rodoljuba gospoda Vekoslava Legata.

— (Kres na Drenikovem.) Kakor smo že naznanili, žgal se bode danes zvečer ob 9. uri običajni kres na Drenikovem vrhu. Ker je od tam lep razgled po vsej okolici na mnogobrojne kresove, ki se bodo žgali današnji večer, bode ta stara slovanska šega gotovo privabila mnogo prič na Drenikov vrh.

— (Klub slovenskih biciklistov) priredi v nedeljo, 26. t. m. popoludne društveni izlet v Kamnik. Prijatelje biciklistov opozarjamo že danes, da se bode po dogovoru s Kamniškimi biciklisti priredila pri g. Fišerju prosta domača zabava. Pričakovati je torej gotovo izletnikom v Kamnik prijetnega popoludne.

— (Promenadni koncert.) Vojaška godba bode svirala danes popoludne ob 6 uri pred gradom pod Tivoli. Na programu je mej drugim tudi uvod k Zajčevi operi „Zrinjski“ in potpourri iz Straussove opere „Ritter Pasman“.

— (Mestna godba Ljubljanska.) Poročali smo že, da je učitelj „Glasbene Matice“, gosp. Baudis predložil občinskemu svetu Ljubljanskemu načrt, kako osnovati stalno mestno godbo. O tem načrtu se je posvetoval posebni odsek in včeraj sklenil, da bode v jedni prihodnjih sej občinskega sveta predlagal ustanovitev take mestne godbe. Sestavljena naj bi bila iz 32 mož pod vodstvom mestnega kapelnika in vzdrževala se iz svojih zaslužkov, potem iz radovoljnih prispevkov od strani občinstva, iz subvencij od javnih zavodov, tako da bi mestna blagajnica bila prizadeta le z malim letnim izdatkom. Ako odsekove predloge občinski svet odobri, potem začne mestna godba že to jesen delovati. Tako pridobi Ljubljansko občinstvo svojo godbo, kakeršne si že dolgo želi. Da se pa vzdrži, treba je nekoliko požrtvovalnosti od občinstva samega, zlasti iz imovitejših krogov. Upati je, da se bodo zlasti poslednji zanimali za potrebno in lepo ustanovo in da jej ne bodo odrekli podpore, kadar se bode pri njih potrkalo.

— (Iz c. kr. mestnega šolskega svèta.) O seji c. kr. mestnega šolskega svèta Ljubljanskega z dne 30. maja letos smo prejeli nastopno poročilo: Na znanje se vzemo stvari, ki so bile od zadnje seje sem rešene kurentnim potem. — Glede popolnitve na novo ustanovljenega četrtega službinskega mesta na mestni nemški deški ljudski šoli gre predlog na visoki c. kr. deželni šolski svèt. — Zaradi izključitve neke učenke sklene se še dalje poizvedovati in na podlagi poizvedeb postopati. — Za letošnjo okrajno učiteljsko konferencijo mestnega šolskega okraja je bil določen 30. dan junija in sicer se snide konferencija za slovenske in slovenskonemške šole dopoludne, ona za nemške šole popoludne. — Reši se prošnja nekega šolskega vodstva za odobrenje več izpustnic. — Visoki c. kr. deželni šolski svèt je dovolil razširjenje doslej jednorazredne ljudske šole na Barji v dvorazredno; glede nastanitve te šole v novem, nalašč v ta namen zgrajenem poslopji se sklene pri mestni občini storiti potrebne korake. Prošnji dveh mestnih učiteljev za podporo glede nadaljne izobrazbe v počitniškem rokotvornem tečaji izročita se mestnemu magistratu s toplim priporočilom. Poročila o nadzorovanji nekaterih tukajšnjih ljudskih šol vzame mestni šolski svèt odobrujé na znanje in pritrdi predlogom, stavljenim v teh poročilih.

— (Kranjski raki) vender še neso izumrli. G. Ullrich, civilni geometer v Ljubljani, dobil je za razstavljene kranjske rake pri mejnarodnih razstavah živil na Dunaji in v Berolinu srebrni svetinji.

— (Ažija pri carinskih plačilih) določila se je za mesec julij na 19%. Toliko je plačati več pri vseh plačilih, ki se odštejejo v srebru namestu v zlatu.

— (Za babice.) Avstrijsko in ogersko naučno ministerstvo sta se dogovorila, da diplome za babice veljajo vzajemno v obeh državnih polovicah.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 12. do 18. junija 1892. Novorojencev je bilo 23 (= 39 %), umrlih 19 (= 32·2 %), mej njimi za jetiko 5, za različnimi boleznimi 14. Mej umrlimi bilo je tujcev 7 (= 36·8 %), iz zavodov 7 (= 36·8 %). Za infekcijoznimi boleznimi ni obolel nikdo.

— (Nova podzemeljska jama.) V Novi vasi na Notranjskem našli so, ko so kopali vodovod, obširno podzemeljsko jamo z lepimi kapniki.

— (Razkačen kuhar.) V Postojini udaril je 22letni kuhar J. Petronio iz Trsta svojega gospodarja hoteliérja Proglerja, ki mu je zaradi nezvestobe odpovedal službo, tako hudo po glavi, da mu je pretrgal ušesno mrenico. Morali so pozvati orožnike, da so ukrotili besnega kuharja in ga odvedli v zapor.

— (Zblaznel je) v Komnu na Krasu 62letni posestnik Janez Velčič in se hotel usmrtiti. Vzel je ostro britev in si prerezal vrat. Težko ranjenega odpeljali so ga v bolnico v Trstu.

— (Izlet v Divačo in Senožeče.) „Slovanska Čitalnica“ v Trstu vabi k izletu, ki ga napravi dné 29. junija 1892. v Divačo in oziroma Senožeče, kakor sledi: Prvi oddelek izletnikov 1. se odpelje iz Trsta po državni železnici zjutraj ob 7. uri 50 minut v Divačo; 2. pride v Divačo zjutraj ob 9. uri 4 minute; 3. se pelje iz Divače v Senožeče; 4. obeduje v gostilni g. Mušiča v Senožečah; 5. se vrne po kosilu v Divačo, kamor pridejo izletniki ob 4. uri popoludne ter se snidejo v gostilni pri Maganji nasproti cerkve z izletniki druzega oddelka. Drugi oddelek izletnikov 1. se odpelje iz Trsta po državni železnici popoludne ob 2. uri 50 minut v Divačo; 2 pride v Divačo popoludne ob 3. uri 54 minut; 3. se snide popoludne ob 4. uri v Divači v gostilni pri Maganji z izletniki prvega oddelka. V gostilni pri Maganji v Divači prosta zabava; gostilna bode reservirana samo za izletnike.

— (Mestno gospodarstvo v Trstu.) V zadnji seji mestnega zbora bilo je na dnevnem redu tudi poročilo uprave javnih skladišč za drugi semester minulega leta. Bilanca izkazuje v tem semestru ogromni deficit — **113.226 gld. 34 kr.** To poročilo se je v seji prečitalo, poleg tega tudi sledeči predlog finančnega odseka: 1. Potrditi bilanco, dati absolutorij vodstvu javnih skladišč ter ukreniti potrebno, da se izposluje potrdilo tudi od ministerstva. 2. Naložiti mestni blagajni, da plača vodstvu javnih skladišč svoto 51.159 gld. 77 kr. kot del zgube, kateri doleti Tržaški municipij, vzemši to svoto od preostanka gotovine prejšnjega leta. 3. Naložiti municipalni delegaciji, da začne nemudoma vkupno z borzno deputacijo potrebne studije, da se vlada naprosi, naj potrebno preskrbi, da se temu podjetju zopet pomaga do boljšega stanja. Ta predlog je podpiral posebno svetnik Combi, rekoč, da je praveden ter da bi ga drugače on sam sprožil. — Kakor je torej razvidno iz predloženih računov, stoji gmotno stanje javnih skladišč v Trstu na jako švepavih nogah. Samo za jedno poluletje morala bode Tržaška občina dodati okolo 52.000 gld. Temu je pa prvi uzrok nezmiselna uprava pri teh skladiščih, ki se, kakor znano, nahaja zgolj v rokah Lahov. Pri javnih skladiščih so nastavili obilo uradnikov z jako mastnimi plačami, dočim so ubogi delavci le slabo plačani. Dokler se ne uredi uprava javnih skladišč, dotlej se ni nadejati boljše ekonomiške prihodnjosti. Sedaj se gospoda pač spominjajo vlade, ko jim je voda pritekla do grla. Vlada naj dobro premisli, kaj dela. Ker pa smo doživeli že večkrat, da je slavna vlada prihitela na pomoč z večjimi podporami sličnim podjetjem, n. pr. Lloydu in Podunajskemu parobrodnemu društvu, ne bodemo se čudili, če priteče lahonski naši gospôdi tudi sedaj na pomoč. In kdo bode z vlado glasoval?

— („Matica Hrvatska“) praznovala je na tihem preteklo nedeljo petdesetletnico svojega obstanka. Časi niso potem, da bi se bila praznovala s hrupnimi veselicami. Udeležba bila je obilna in je bilo navzočih kakih 80 članov, katere je pozdravil predsednik, vseučiliški profesor gospod T. Smičiklas. V zanimivem govoru razvil je glavne poteze iz petdesetletne društvene zgodovine, ki se razdeljuje na pet dob. Prva sega od l. 1836. do 1842, v katerem letu se je osnovala po dovršenih pripravljalnih delih „Matica Ilirska“. V drugi dobi od l. 1842. do 1850. bila je „Matica“ združena s „Čitaonico“, iz katere se je rodila, nje delavnost je bila torej omejena. Politični viharji l. 1848. omajali so tudi „Čitaonico“, ki je prenehala l. 1850. Kot samostojno društvo nastopila je zdaj zopet „Matica Ilirska“ od l. 1850—1858., v kateri dobi pa je absolutizem prouzročeval društvu velike zapreke. Od l. 1858—1874. v četrti dobi zboljšale so se do tedaj slabe gmotne razmere. V tej dobi se je ustanovila „jugoslovanska akademija“ s katero se je združila „Matica“ in ustanovila „Vienac“. Pozneje se je ločila zopet „Matica“ od akademije. Peta doba od l. 1874. naprej obsega delovanje „Matice Hrvatske“, ki se je razvila prav lepo. Danes šteje društvo 8000 članov, ki dobivajo vsako leto 700.000 zvezkov raznih knjig. Tajnik in blagajnik gosp. Kostrenčič poročal je o denarnem stanji. Društvena glavnica znaša 140.000 gld. V spomin petdesetletnice izšel bode letos prvi vezek hrvatskih narodnih pesni in zgodovina društva. Potem so se vsprejeli nastopni predlogi. 1. Smrtni ostanki ustanovitelja društva grofa Janka Draškoviča se prevedejo iz tujine v Zagreb. 2. Za podporo pisateljev, njih udov in sirot izloči se iz društvenega premoženja kapital 10.000 gld., kateremu bode upravitelj odbor. Ta kapital se bode pomnoževal z dobrovoljnimi prineski. 3. Odbor se pooblašča nakupiti nekaj zemljišč blizu Matičinega poslopja. V odbor so bili voljeni: Gosp. T. Smičiklas predsednikom, v literarni odsek: Gg. Lj. Babič, dr. M. Kišpatič, Evg. Kumičič in dr. L. Marjanovič. V gospodarski odsek: podpredsednik gosp. R. Lopašič in odbornik A. Eisenhut.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celovec 22. junija. Občinski svet vsprejel odpoved dosedanjega mestnega župana Glöcknerja in mu izrekel zahvalo. Volitev novega župana bode v soboto.

Dunaj 23. junija. Bismarck obiskal danes mestno hišo. Vsprejel ga župan na čelu občinskega sveta prezidiju. Bismarck ogledal si je vso hišo in se izrekel o njej jako laskavo. Popoludne ob polu 4. uri odpotoval s kurirnim vlakom v Solnograd, od tod pa pojde nemudoma s posebnim vlakom v Monakovo.

Montbrison 23. junija. Ravachol obsojen na smrt; Béala in Soutère oproščena.

Razne vesti.

* (Kolera v Perziji.) Ruska vlada odredila je, da se strogo pazi posebno ob Kaspiškem morji, da se ne zavleče kolera, ki se širi vedno bolj v Perziji. V pristaniščih, kakor tudi na cen-

tralno-azijski železnici so se ustanovile zdravstvene postaje, ki imajo nadzorovati popotnike. Storilo se je torej vse, da se bolezen ne zanese v ruske pokrajine, ki so že itak dosti trpele na legarji vsled pomankanja.

* (Prinašalca brzojavke ustrelil) je v Vulkovskem predmestji v Lvovu mlinar K. Marjan. Ko je raznašalec brzojavk J. Nizumski trkal na vrata, mislil je mlinar, da je tat in ga ustrelil. Mlinarja so zaprli. Mož gotovo ni pogostoma dobival telegramov, vsaj po noči ne.

* (Ledene gore,) plavajoče v Atlantskem oceanu, se nahajajo letos prav pogostoma. Brodarstvu so časih nadležne in celo nevarne. Neki angleški parobrod srečal je nedavno v jednem dnevu šest tacih ledenih velikanov, ki so bili po 300 čevljev dolgi in 100 do 200 čevljev visoki. Znano je, da te ledene gore uplivajo na evropsko temperaturo, ki je letos res izredno hladna.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Loterijne srečke 22. junija.

V Brnu: 1, 88, 10, 73, 83.

Tujci:

22. junija.

Pri **Maliči:** Weiss, Weiman, Reitler, Falk, Klinger, Baller, Luschin z Dunaja. — Pfeiffer iz Zagreba. — Wiesser iz Ribnice. — Kolerič iz Gorice. — Duglas iz Francoskega. — Senitza iz Celja.

Pri **Slonu:** Weitzer z Dunaja. — Mayer iz Trsta. — Milde z Reke. — Cadore iz Škofjeloke. — Tudot iz Pariza. — Segala iz Rakeka.

Pri **avstrijskem cesarju:** Klein z Dunaja.

Pri **bavarskem dvoru:** Berger z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

22. junija: Marija Čelesnik, učenka, 12½ leti, Krakovske ulice št. 21, jetika.

V deželni bolnici:

21. junija: Anton Gabrovšek, dninar, 32 let, jetika.

Tržne cene v Ljubljani

dne 22. junija t. l.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	6	80	Špeh povojen, kgr.	—	64
Rež, „	5	80	Surovo maslo, „	—	72
Ječmen, „	4	40	Jajce, jedno	—	2·5
Oves, „	2	75	Mleko, liter	—	10
Ajda, „	5	52	Goveje meso, kgr.	—	62
Proso, „	4	71	Telečje „	—	54
Koruza, „	4	60	Svinjsko „	—	64
Krompir, „	3	04	Koštrunovo „	—	38
Leča, „	11	—	Pišanec	—	50
Grah, „	10	—	Golob	—	18
Fižol, „	9	—	Seno, 100 kilo	1	96
Maslo, kgr.	—	88	Slama, „ „	2	14
Mast, „	—	66	Drva trda, 4 □metr.	6	50
Špeh frišen „	—	56	„ mehka, 4 „	4	50

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
22. junija	7. zjutraj	739·3 mm.	14·0° C	brezv.	megla	
	2. popol.	737·5 mm.	26·0° C	sl. vzh.	jasno	0·00 mm.
	9. zvečer	737·3 mm.	18·0° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 19·3°, za 0·5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 23 junija t. l.

	včeraj		danes
Papirna renta	gld. 95·50	—	gld. 95·55
Srebrna renta	„ 95·30	—	„ 95·15
zlata renta	„ 113·35	—	„ 113·20
5% marcna renta	„ 100·75	—	„ 100·80
Akcije narodne banke	„ 997·—	—	„ 998·—
Kreditne akcije	„ 318·50	—	„ 318·—
London	„ 119·30	—	„ 119·30
Srebro	„ —·—	—	„ —·—
Napol.	„ 9·49	—	„ 9·49
C. kr. cekini	„ 5·67	—	„ 5·67
Nemške marke	„ 58·52½	—	„ 58·50
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140	gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	182	„ 25 „
Ogerska zlata renta 4%		111	„ 05 „
Ogerska papirna renta 5%		100	„ 55 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	„ — „
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi		116	„ 75 „
Kreditne srečke	100 gld.	189	„ — „
Rudolfove srečke	10 „	23	„ 50 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	155	„ — „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.		237	„ — „

Švicarija.

Jutri v petek dne 24. junija 1892. leta

VELIK (740)

VOJAŠKI KONCERT.

Začetek ob 8. uri. Ustopnina 20 kr.

K obilnemu obisku vabi najuljudneje z velespoštovanjem

Hans Eder.

Komptoirist ali pa praktikant

ki je dovršil kako trgovsko šolo, **vsprejme se takoj.** Biti mora slovenščine in nemščine popolnoma zmožen. — Ponudbam naj se prilože prepisi spričeval.

Vinko Majdič,

(721—3) valjčni mlin v Kranji.

V založbi

L. Schwentner-jeve knjigarne v Brežicah

je ravnokar izišel:

„Venec slovenskih pesnij“.

Za citre (727—2)

sestavil Jos. Mešiček.

Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Na najnovejši in najboljši način

umetne (228—31)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in vse **zobne operacije,** — odstranuje **zobne bolečine** z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg čevljarskega mostu, v Köhler-jevi hiši, I. nadstr.

RADINJSKA

natron-litijonova

SLATINA.

Izborno sredstvo zoper protin in bolezni na mehurji. — Osveževalna pijača, odlikujoča se po tem, da ima v sebi **jako mnogo ogljikove kiseline.** — Ceniki se dobé povsod, kjer imajo to slatino na prodaj, pošilja je pa tudi **ravnateljstvo zdravišča**

Radinj na Štajerskem.

(379—8)

Najboljše milo v Ljubljani!

Doeringovo milo s sovo

je kakor znano najmilejše, najčistejše in najpripravnejše milo za

gojitev kože in lepote

in se dobiva odslej v vseh boljših trgovinah s parfumerijami, leki in kolonijalnim blagom.

To milo dá koži mladostno svežost ter jo vzdrži do visoke starosti

nežno in gladko.

☛ Doeringovo milo ni samo v vseh tukajšnjih najfinejših damnih boudoirih, ampak skoro v vseh hišah v Ljubljani in v okolici

☛ **v izključni porabi,** X. (362—3)

☛ vsakdo jo rabi, komur je za to, da

☛ lepo, zdravo in čisto kožo dobi.

Ker je Doeringovo milo s sovo **samo milo,** to je, ker je sestavljeno samo iz tolščobe in luga in nima nepotrebnih primes, niti lošča, niti sode, **tudi se je jako malo porabi,** a moči je je porabljati do zadnjega koščeka, a navzlic temuj da je najboljše in kot koži najkoristnejše milo priznano, je vender

najcenejše toiletno milo na svetu.

☛ Vsakemu komadu **Doeringovega mila** utisnjena je naša varstvena znamka, **sova,** odtod imenovanje: **„Doeringovo mlio s sovo“.**

Cena **30 kr.** komadu.

Dobiva se: Avg. Auer, Ferd. Bilina & Kasch, lekar Grötschl, Ant. Krisper, Ed. Mahr, Mayr-jeva lekarna pri „zlatem jelenu, „Piccoli-jeva lekarna pri „angelju“, Ubald pl. Trnkóczy lekar. V Kranju: Martin Pettan. Rud. Starovasnik. — **Generalno zastopstvo za Avstro-Ogersko: A. MOTSCH & Co., Dunaj I., Lugeck 3.**

Morsko kopališče in zdravišče v Crikvenici.

Kopališčna sezôna traja do konca meseca septembra.

Morsko dno je tukaj **daleč na okoli plitvo in z drobnim peskom posuto ter vsled tega posebno pripravno za kopanje otrok na prostem.**

Cena pojedine kopeli za odrasle 10 kr., za otroke 5 kr.

Lepa in pripravna stanovanja z razgledom na morje po dosta zmernih cenah. — Oskrba v gostilnicah in privatnih hišah.

Okolica je romantična in godna za izlete po morji in po suhem.

Najlaglje se potuje preko Reke, odkoder vozijo vsak dan, izvzemši nedelje, popoludne ob 1. in ob ½2. uri parobrodi proti Crikvenici.

Vožnja velja za osebo 30 kr. in traje poldrugo uro.

Kopanje v morji se posebno priporoča zoper bolezni na **živcih, revmatizem, želve, slabokrvnost** in **ženske bolezni** ter za **rekonvalescencije.**

Kopališčni zdravnik **dr. E. M. Weiser.** — Javna lekarna, pošta in brzojav v mesti.

(719—2) Kopališčna uprava.

! Razprodaja !

Pozor! gospodinje! Pozor!

Razprodaja

modrobelo posteklene plošče-vinaste kuhinjske posode

pri

Andr. Druškovič-u

trgovina z železjem

v Ljubljani, Mestni trg št. 10.

Dobiva se tudi vsakovrstno **hišno in kuhinjsko orodje po najnižji ceni.** — S tem ponuja se vsem p. n. **gospodarjem, gostilničarjem, predstojništvom bolnic itd. najboljša prilika, svoje hišno in kuhinjsko orodje po ceni dopolniti ali pa si novo omisliti.**

Nevestam priporočam svojo **nalašč za novo gospodarstvo** sestavljeno **hišno potrebščino iz železa od gld. 15·— do gld. 200·—.**

Vnanja naročila se takoj in vestno izvršé. (54—46)

! Najnižje cene !

! Razprodaja !

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nolli.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.